

tilfredsstillende. Den strukturpolitiske konsekvens er selvfølgelig, at der købes kapacitet op fra de fiskerier, hvor indtjeningen er utilstrækkelig.

Det er regeringens opfattelse, at denne strukturelle fleksibilitet er nødvendig i flåden. Jeg skal dog nævne, at muligheden for handel med kapacitet sker inden for nogle fartøjskategorier, således kan f.eks. fartøjer under 12 m ikke opkøbes og genanvendes til større fartøjer.

Forudsætningen for, at kapacitetsreglerne kan bidrage til en fornyelse af flåden, er først og fremmest, at indtjeningen er tilstrækkelig stor.

Regeringen finder, at fiskerireguleringerne skal afspejle de forskellige forhold i de enkelte fiskerier. Kystfiskeriet, det demersale fiskeri efter bundfisk og det pelagiske fiskeri efter stimefisk har hvert deres særlige forhold, som jeg ikke tror at et enkelt reguleringssystem kan tilfredsstille fuldt ud.

Det er regeringens opfattelse, at en ændring af fiskerireguleringen i en mere markedsorienteret retning er nødvendig for især de dele af flåden, hvor finansieringen af nye fartøjer er meget byrdefuld. Det gælder især det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, hvor et nyt fartøj i dag koster omkring 100 mio. kr.

Regeringen arbejder derfor for, at der i disse fiskerier kan etableres en regulering, der skaber bedre planlægningsgrundlag og økonomisk mulighed for fornyelsen af denne del af fiskerflåden. Vi afsøger i øjeblikket mulighederne for at formulere en dansk model for omsættelige fiskekvoter især for dette fiskeri.

En række lande med Island og New Zealand som de bedst kendte eksempler har gennemført forskellige varianter af omsættelige kvoter, men ingen af dem passer til, hvad vi har brug for i Danmark. Også i EU er der gennemført omsættelighed i dele af fiskeriet. Det gælder i Holland og Storbritannien.

Det demersale fiskeri efter bl.a. torskefisk og fladfisk har som et væsentligt problem, at fiskeriet ikke er tilstrækkelig selektivt. Regeringen vil udvikle reguleringerne af de demersale fiskerier ved i højere grad at inddrage forhold vedrørende økonomi, ressourceudnyttelse og moderne fiskeriteknologi for dermed at fremme indtjeningen, øge selektiviteten og mindske udsmidet i fiskeriet.

Det er imidlertid allerede nu nødvendigt at se på konkrete muligheder for at reducere discard. Jeg har med interesse studeret de norske regler, og selv om situationen i vore farvande er for-

skellig, mener jeg, at vi bør gribe ind over for det unødvendige udsmid af de lovligt fangede fisk, hvis man ikke synes, at priserne er gode nok – det, vi kalder upgrading. Jeg vil snarest drøfte mulighederne herfor med erhvervet.

Det giver sig selv, at et egentligt forbud er vanskeligt at kontrollere, og en opbakning fra erhvervet er derfor meget værdifuld. I lyset af den alvorlige situation håber jeg på en konstruktiv diskussion om dette.

Discardproblemet vedrører mange andre forhold, herunder spørgsmålet om selektiviteten i fiskeriet. Regeringen vil gå aktivt ind i EU-arbejdet for at etablere en langsigtet genopbygningsplan for torsken i Nordsøen. Det er regeringens klare mål, at planen på den ene side skal sikre en dokumenteret reduktion i fiskeriindsatsen og på den anden side skal medvirke til at reducere udsmidet af fisk.

Kystfartøjerne fra de små havne er særlig følsomme over for vejrliget, og de har ringe mobilitet. Regeringen ønsker at bevare et lokalt og alsidigt kystfiskeri baseret på, at fiskeriet kan finde sted inden for årlige kvoterammer, der fastlægges under hensyn til fiskeriets afhængighed af vejrlig og lokale fiskerimuligheder. Regeringen er opmærksom på, at lokal erhvervs politik og adgangen til markedet for ferske fisk også har særlig betydning for dette fiskeri.

EU-støtteordningerne for fiskeriet skal bruges mere aktivt for at fremme fornyelsen og reducere fangstkapaciteten. Regeringen foreslår i sammenhæng med de øvrige tilpasninger, at der gennemføres en nybygningsstøtte for fiskerfartøjer, hvor støtten gives til den fisker, der tager mere kapacitet ud af flåden, end han sætter ind.

Regeringen er meget opmærksom på de aktuelle problemer. Jeg har nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af fiskerierhvervet til vurdering af konsekvenserne af kvotereduktionerne i 2001.

Det er regeringens opfattelse, at der ikke generelt bør gives økonomisk kompensation ved udsving i en erhvervssektors indtægtsgrundlag. Det bør imidlertid altid overvejes, hvilke initiativer der kan hjælpe med til at fremme strukturtilpasning og omstilling i erhvervene.

Som tidligere nævnt er torskebestanden i en kritisk situation og har behov for en særlig beskyttelse, ikke kun ved kvoteregulering, men også gennem tekniske regler, der kan mindske fiskeritrykket. Vores rådgivningsgrundlag er ikke godt nok på det område. Det må kunne gøres bedre. Regeringen vil prioritere indsatsen her.